

[Statsministeren.]

men med, at Adgangen til at nyde godt af den for hele Landet gældende Akkordstøtte-lov desuden i Sønderjylland er kombineret med særlige Hjælpeforanstaltninger. Hvis det saaledes er nødvendigt for Gennemførelsen af en Akkord, kan der i Sønderjylland faas et lille supplerende Laan fra Laanekassen. Kan en Sanering af en Akkord kun opnaas i Forbindelse med Omprioritering af Ejendommen eller Frasalg af Jorden, er der desuden Mulighed for at faa Laan fra Sønderjydsk Hypoteklaanefond, hvis Udlaan ellers var sluttet, og der er Mulighed for Salg af Jord til Staten gennem Jordlovsudvalget.

Det høje Procenttal for Sønderjyllands Andel af Akkordmidlerne er altsaa ikke alene Udtryk for Trangen, men tillige for de særlige Saneringsmuligheder, som er til Stede for Landbruget i denne Landsdel. Dersom saa Akkordforhandlingerne alligevel strander og Ejendommen kommer til Auktion, er heller ikke dermed Mulighederne udtømt. En stor Del af disse Ejendomme, navnlig af de store og mellemstore, er efter Auktionen bjærget til Familien ved Hjælp af et Laan fra Laanekassen for Sønderjylland. Det Krav, som er fremsat om, at Auktioner skal standses, er altsaa for Sønderjyllands Vedkommende hidtil i Realiteten sket Fyldest i stort Omfang.

Jeg har særlig dvælet ved saadanne Hjælpeforanstaltninger, som fra det offentlige Side er truffet til Fordel for Landbruget i Sønderjylland, fordi det navnlig er fra den Side, at Klagerne kommer. Men en hel Række af disse Foranstaltninger er naturligvis ikke alene til Fordel for Landbruget; de er baade direkte og maaske mest indirekte ogsaa kommet de øvrige Erhverv og Samfundsklasser til gode.

Jeg skal til det allerede sagte endnu kun føje enkelte Eksempler paa, hvad der paa andre Felter fra Statens Side er gjort for at læge de Saar, som Krigen har slaaet. Der er indtil 1. April i Aar i Renter til de sønderjyske Krigsinvalidere udbetalt 53,3 Mill. Kr., foruden hvad der er medgaaet til Sygehjælp, Hjælpebidler og Administration. I alt har Krigsinvalidernes Forsørgelse hidtil kostet den danske Stat 56 Mill. Kr.

Desuden er der fra Statens Side gjort en betydelig Indsats i Sønderjylland paa Omraader, som henhører under den kommunale Administration, for at afhjælpe de Mangler, Krisetiden har efterladt. Der var for nogle Maaneder siden en sønderjysk Udstilling her i Byen, og den gav paa særdeles smuk Maade Udtryk for de store

Fremskridt, der til Trods for de mange vanskelige Forhold er gennemført i Sønderjylland i den Tid, denne Landsdel har hørt til Danmark. En ikke ringe Del af Æren for, hvad der er sket, kan vel nok tilskrives den danske Stat. Alene til Istandsættelse af Landeveje er der ved Genforeningen stillet 12 Mill. Kr. til Raadighed af Staten, og heller ikke ved senere Uddeling af Vejfondens Midler er Sønderjylland blevet tilsidesat. Den danske Stats Indsats paa disse Omraader betyder ganske naturligt en tilsvarende Aflastning af de sønderjyske Kommuner og derigennem af Skatteyderne i Sønderjylland.

Jeg tror derfor ikke, man kan føre noget Bevis for, at Danmark har svigtet sin Pligt over for Sønderjylland, og derfor er der heller ikke nogen Grund til at begynde en Undersøgelse fra det Tidspunkt, da Genforeningen fandt Sted. Mange af de 13 Aar, der er gaaet siden Genforeningen, har været vanskelige for Erhvervslivet, og navnlig for Landbruget, i de sønderjyske Landsdele; men man maa ikke glemme, at i de samme Aar har tilsvarende Vanskeligheder maaske i lige saa stort Omfang gjort sig gældende Nord for Kongeaaen. Og naar nu det Krav opstilles, at Staten skal erstatte Borgerne de Tab, de paa Grund af Forholdenes Udvikling har lidt, maa det siges, at en Opfyldelse heraf vil faa uoverskuelige Konsekvenser, og at det er noget, som ikke er anerkendt af nogen som helst Stat i Verden.

Det danske Folk og den danske Lovgivningsmagt har fuldt ud vedkendt sig sit Ansvar over for Opgaverne i Sønderjylland og behøver ingenlunde at blues ved den Maade, hvorpaa disse Opgaver i Aarenes Løb er taget op til Løsning. Enkelte af de nævnte Foranstaltninger er, som man vil vide, foreslaaet af de Kommissioner, som i 1925 og 1928 gjorde Indstilling om de økonomiske Forhold; andre, og maaske de vigtigste, skyldes Regeringens Initiativ og Lovgivningsmagts Medvirkning, alt efter Forhandling og til Dels Tilskyndelse af Institutioner, Rigsdagsmænd eller Enkeltmænd i øvrigt i Sønderjylland. De allerede nævnte Kommissioner har fremskaffet et særdeles fyldigt Materiale til Oplysning om Aarsagerne til de særlige Vanskeligheder i denne Landsdel, Aarsager, som jeg kun flygtigt har kunnet komme ind paa, og alt dette, som vi kender, behøver vi formentlig ikke at undersøge paa ny.

Regeringen og Rigsdagen har tilstrækkelig Lejlighed til at følge de økonomiske Forholds Udvikling i Sønderjylland, og jeg ser derfor ikke, der kan være nogen Grund til